

Ναπολέων Λιναρδάτος

Ο Αλέξης Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ήρθαν στην εξουσία λόγω της κρίσης, αλλά επειδή η υπάρχουσα πολιτική τάξη απέτυχε να διαχειριστεί την κρίση επιτυχώς. Επειδή η Ελλάδα δεν μπορεί να περιμένει να πέσει ο Τσίπρας ως ώριμο φρούτο,...

και επειδή μετά από την πτώση Τσίπρα δεν θα είναι αρκετοί αυτοί που θα έρθουν απλά να διαχειριστούν μια κατεστραμμένη Ελλάδα, αλλά να την ανοικοδομήσουν, η μόνη λογική επιλογή για την ηγεσία της ΝΔ είναι ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

Αν ο ψηφοφόρος της ΝΔ θέλει τα πράγματα στο κόμμα του να μείνουν ακριβώς ως έχουν, τότε η επιλογή είναι ο κ. Βαγγέλης Μεϊμαράκης. Αν θέλει την ΝΔ να γίνει ΑΝΕΛ και μια άλλη συνιστώσα του ΣΥΡΙΖΑ, τότε η επιλογή είναι ο κ. Τζιτζικώστας. Από την άλλη, αν θέλει η ΝΔ να μετασχηματισθεί σε ένα Ποτάμι όπως αυτό του κ. Θεοδωράκη, τότε η επιλογή είναι ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

Αν αυτό που θέλει ο ψηφοφόρος της ΝΔ είναι μια παράταξη η οποία θα συγκρουσθεί με τα κατεστημένα συμφέροντα, που θα έχει το θάρρος να πολεμήσει την ιδεολογική ηγεμονία της αριστεράς και να προτείνει στους Έλληνες πολίτες ένα διαφορετικό μοντέλο διακυβέρνησης από αυτό που κυριάρχησε, ειδικά μετά το

1981, τότε η επιλογή είναι ξεκάθαρη, είναι ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

Ο κ. Γεωργιάδης είναι μια εξαίρεση του κανόνα στην πολιτική σκηνή. Δεν προέρχεται ούτε από πολιτικό τζάκι, ούτε και από την κομματική επετηρίδα. Προέρχεται από την Ελλάδα που εργάζεται σκληρά – ο ίδιος από τα 15 του – για να επιβιώσει. Πότε ήταν η τελευταία φορά που είχαμε έναν ηγέτη που ο ίδιος είχε στήσει δική του επιχείρηση, που είχε παλέψει για να πληρώσει μισθούς, λογαριασμούς και εφορίες; Μετά αναρωτιόμαστε γιατί η Ελλάδα χρεοκόπησε.

Όμως η διαφορετικότητα του κ. Γεωργιάδη δεν εξαντλείται στον πρότερο της πολιτικής του βίο. Ο κ. Γεωργιάδης ήταν διαφορετικός και ως πολιτικός. Δεν αποφεύγει να πάρει θέση σε επίμαχα θέματα. Όταν οι άλλοι κρύβονται, αυτός βγαίνει μπροστά και δίνει πολιτικό αγώνα. Είναι ένας φιλελεύθερος δεξιός, χωρίς κόμπλεξ, χωρίς φοβίες και πάντοτε μάχιμος.

Ο Νεοδημοκράτης οφείλει να υποστηρίξει έναν πολιτικό που σε όλες τις δύσκολες στιγμές του κόμματος μπορούσε να τον δει να παλεύει με μια πρωτοφανή αυταπάρηση. Και όχι μόνο ο κ. Γεωργιάδης έκανε αυτό τον αγώνα, τις περισσότερες φορές μόνος, αλλά ήταν ιδιαίτερα αποτελεσματικός. Δεν ήταν τυχαίο που ο ΣΥΡΙΖΑ για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα είχε επιβάλει εμπάργκο στις εμφανίσεις στελεχών του με τον κ. Γεωργιάδη. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θα είχε επιβάλλει αυτό το εμπάργκο αν δεν έχανε πολιτικά στην αντιπαράθεση των στελεχών του με τον κ. Γεωργιάδη.

Και εδώ εστιάζεται η αναγκαιότητα μιας νίκης Γεωργιάδη. Η Ελλάδα για να βγει από την κρίση χρειάζεται να κάνει τις μεγάλες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Ο μόνος που μπορεί να τις εκλαϊκεύσει είναι ο κ. Γεωργιάδης. Μόνο αν οι μεταρρυθμίσεις γίνουν λαϊκό αίτημα θα εφαρμοσθούν και θα πετύχουν. Για να συμβεί αυτό η ΝΔ χρειάζεται έναν ηγέτη που μπορεί να επικοινωνεί και να εκφράζει την μη προνομιούχο Ελλάδα.

Ο άνεργος νέος, ο ελεύθερος επαγγελματίας, ο μικρό-συνταξιούχος και ο αγρότης δεν αισθάνονται να έχουν τίποτε το κοινό με τα τζάκια και την κομματική επετηρίδα. Για τις εργατικές συνοικίες της Αθήνας η ανεργία, η λαθρομετανάστευση και η εγκληματικότητα δεν είναι θεωρητικά ζητήματα, είναι η καθημερινότητα τους. Γι' αυτό χρειάζεται να υπάρχει κάποιος που μπορεί να

μιλήσει γι' όλα αυτά τα θέματα χωρίς να φοβάται τι θα πει η αριστερά για αυτόν.

Σε αυτή την διαδικασία τον λόγο έχει η βάση του κόμματος. Μπορεί να κάνει ότι έκανε προσφάτως η βάση του ΠΑΣΟΚ, όπου εξέλεξε ένα ονοματεπώνυμο για την ηγεσία του κόμματος. Αν κάνουν ακριβώς το ίδιο οι νεοδημοκράτες θα έχουν επιλέξει τον επόμενο που θα αναλάβει να διεκπεραιώσει την επόμενη "δεξιά" παρένθεση, όταν κουρασθούν ο κ. Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ.

Την τελευταία φορά που η λεγόμενη συντηρητική παράταξη είχε στην ηγεσία της ένα νέο, μάχιμο, χωρίς καταγωγή από πολιτικό τζάκι, ήταν όταν για πρώτη φορά ένας εργασιομανής και αποτελεσματικός υπουργός ανέλαβε, προσπερνώντας την κομματική επετηρίδα, προς μεγάλη έκπληξη του τότε πολιτικού κατεστημένου. Ήταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής τον Οκτώβριο του 55.